

partnerskab. Det fremgår bl.a. af disse regler, at der skal foretages prøvelse af ægteskabsbetingelserne, før ægteskab indgås, og prøvelsen skal foretages på det sted, hvor en af parterne bor.

At det alene er disse regler i ægteskabslovens kapitel 2, der finder anvendelse på registreret partnerskab, indebærer, at der efter de gældende regler ikke er mulighed for at foretage registrering, selv om der ikke eller kun delvis er sket prøvelse af registreringsbetingelserne. Om den tilsvarende mulighed for at foretage »nødvielser« henvises til ægteskabslovens § 19, stk. 2. Efter ægteskabslovens § 21, stk. 2, kan justitsministeren (Civilretsdirektoratet) godkende en ugyldig vielse som gyldig, såfremt særlige grunde taler herfor. Denne mulighed eksisterer ikke ved registrerede partnerskaber.

Retsplejelovens § 448 c indeholder regler om domstolens internationale kompetence i sager om ægteskab og forældremyndighed. Uanset denne bestemmelse kan et registreret partnerskab altid opløses her i landet, jf. § 5 i lov om registreret partnerskab.

6.1.2. Baggrunden for de særlige krav til indgåelse af registreret partnerskab

Baggrunden for de særlige krav om tilknytning til Danmark for at indgå registreret partnerskab her i landet er ifølge bemærkningerne til lovens § 2 bl.a. at undgå, at udenlandske par indgår registreret partnerskab her i landet, når registreringen ingen retsvirkninger vil have i deres hjemland (»haltende partnerskaber«).

Et »haltende partnerskab« indebærer bl.a., at den pågældende i sit hjemland lovligt vil kunne indgå ægteskab. Set fra dansk ret indebærer indgåelse af »haltende partnerskaber« således principielt en risiko for indgåelse af - hvad der efter dansk ret vil være - bigamiske ægteskaber.

I forbindelse med lovændringen i 1999 blev det overvejet at lempe betingelserne for at kunne indgå registreret partnerskab, således at der blev adgang til at indgå registreret partnerskab for personer, der ikke har bopæl her i landet, hvis en af dem er dansk statsborger. En sådan udvidelse blev dog ikke foreslået.

Baggrunden herfor var ifølge bemærkningerne til lovforslaget, at der rundt om i verden findes mange personer, der har dansk statsborgerskab uden i øvrigt at have nogen tilknytning til Danmark eller planer om at vende tilbage hertil, at registreret partnerskab for disse ville være uden retsvirkninger i deres hjemlande, og at der ikke kan ses bort fra, at andre lande kunne opfatte det som krænkende, hvis Danmark søgte at lovgive for personer, der, selv om de er danske stats-

borgere, i realiteten kun er knyttet til de pågældende andre lande.

Betingelserne for at indgå registreret partnerskab i de øvrige nordiske lande er stort set identiske med de danske regler. Derimod er der i Holland adgang til at indgå registreret partnerskab for udlændinge, blot de pågældende har lovligt ophold.

6.1.3. Betingelserne for at indgå ægteskab

Adgangen for udlændinge til at indgå ægteskab i Danmark er væsentligt lempeligere end adgangen til at indgå registreret partnerskab.

Ægteskab må efter ægteskabslovens § 11 a, stk. 1, indgås her i landet, hvis hver af parterne har dansk indfødsret eller lovligt ophold her i landet i medfør af udlændingelovens §§ 1-3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6-9 e.

Det indebærer, at enhver udlænding, der har opholdstilladelse i Danmark, opholder sig her på f.eks. turistvisum eller er visumfri, herunder nordiske statsborgere og EU-borgere, har adgang til at indgå ægteskab her i landet. Derimod kan f.eks. asylansøgere som udgangspunkt ikke indgå ægteskab i Danmark.

6.2. Justitsministeriets overvejelser

6.2.1. Kravet om tilknytning til Danmark for at kunne indgå registreret partnerskab

De hensyn, der ligger bag de særlige regler om tilknytning til Danmark ved indgåelse af registreret partnerskab, taler efter Justitsministeriets opfattelse fortsat for, at det ikke vil være hensigtsmæssigt fuldstændigt at ligestille kravene til indgåelse af registreret partnerskab med ægteskab. Det bør således ikke være muligt for et par uden tilknytning til Danmark at indgå registreret partnerskab i Danmark, hvis deres hjemland ikke anerkender registreret partnerskab.

Justitsministeriet har overvejet, om man kan lempe udlændinges adgang til at indgå registreret partnerskab i Danmark uden helt at ophæve kravet om, at parret skal have en vis tilknytning til Danmark eller til et land med tilsvarende regler om registreret partnerskab.

Justitsministeriet har for det første overvejet, om lovens § 2, stk. 3, bør ændres således, at bopæl i et land med regler om registreret partnerskab, der svarer til de danske, kan sidestilles med bopæl i Danmark.

En sådan ændring vil indebære, at f.eks. to danske statsborgere bosat i Sverige, kan indgå registreret partnerskab i Danmark. Også f.eks. to britiske statsborgere, som har haft bopæl i Sverige i to år, vil kunne